

Kúria

végzése

Az ügy száma: Bfv.III.734/2020/9.

A határozat szintje: felülvizsgálat

A tanács tagjai: Dr. Márki Zoltán, a tanács elnöke

Dr. Varga Eszter, előadó bíró

Dr. Bartkó Levente, bíró

Az eljárás helye: Budapest

Az eljárás formája: tanácsülés

Az ülés napja: 2021. március 17.

Az ügy tárgya: rablás büntette és más bűncselekmények

Terheltek: I. rendű

Első fok: Győri Járásbíróság, B.246/2019/12., ítélet, előkészítő ülés,

2019. június 27., jogerő: 2019. december 4.

Az indítvány előterjesztője: Győr-Moson-Sopron Megyei Főügyészség

Az indítvány iránya: az I. rendű terhelt terhére

Rendelkező rész

A Kúria a rablás büntette és más bűncselekmények miatt az I. rendű terhelt és társa ellen folyamatban volt büntetőügyben a Győr-Moson-Sopron Megyei Főügyészség által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva a Győri Járásbíróság B.246/2019/12. számú ítéletét az I. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

I.

[1] A Győri Járásbíróság a 2019. június 27. napján előkészítő ülésen meghozott és kihirdetett B.246/2019/12. számú ítéletével az I. rendű terheltet bűnösnek mondta ki 3 rendbeli rablás büntetéseben [Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont], lopás büntetéseben [Btk. 370. § (1) bekezdés, (3) bekezdés b) pont bb) alpont és bc) alpont], 4 rendbeli lopás vétségében [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bb) alpont és bc) alpont] és kábítószer birtoklásának vétségében [Btk. 178. § (6) bekezdés]. Ezért őt mint különös visszaesőt halmazati büntetésül 6 év börtön fokozatú szabadságvesztésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy az I. rendű terhelt feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a feltételes szabadság megszüntetéséről, a bűnjelekről, a polgári jogi igényről és a bűnügyi költségről.

[2] A védelmi fellebbezés visszavonására tekintettel az elsőfokú ítélet az I. rendű terhelt tekintetében 2019. december 4-én emelkedett jogerőre.

II.

[3] A jogerős határozat ellen a Győr-Moson-Sopron Megyei Főügyészség Bfel.261/2020/1. számú átiratában terjesztett elő felülvizsgálati indítványt a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontjára hivatkozva. A Legfőbb Ügyészség BF.627/2020/3. számú nyilatkozatában fenntartotta a felülvizsgálati indítványt.

[4] Az indítvány szerint a bíróság a bűncselekmény törvénysértő minősítése folytán törvénysértő büntetést szabott ki.

[5] Kifejtette, hogy az irányadó tényállás tartalmazza, hogy a 80. életévét már betöltött és mozgásszervi panaszokkal küzdő 1. számú sértett (5. tényállási pont) és a 69 éves és szintén mozgásszervi betegségben szenvedő 2. számú sértett (8. tényállási pont) a bűncselekmény elhárítására korlátozottan képes személy. Az eljáró bíróság ennek ellenére ezen két sértett sérelmére elkövetett bűncselekményeket egy rendbeli, a Btk. 365. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és aszerint minősülő rablás büntettének és egy rendbeli, a Btk. 370. § (1) bekezdésbe ütköző és a (2) bekezdés b) pont bb) alpont és bc) alpont szerint minősülő lopás vétségének minősítette.

[6] Álláspontja szerint az I. rendű terhelt cselekményei az irányadó tényállás alapján egy rendbeli, a Btk. 365. § (1) bekezdés a) pontba ütköző és a (3) bekezdés g) pontja szerint minősülő, a bűncselekmény felismerésére vagy elhárítására idős koránál fogva korlátozottan képes személy sérelmére elkövetett rablás büntettét (5. tényállási pont) és egy rendbeli, a Btk. 366. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző és aszerint minősülő, a bűncselekmény felismerésére vagy elhárítására idős koránál fogva korlátozottan képes személy sérelmére elkövetett kifosztás büntettét (8. tényállási pont) valósítják meg.

[7] Kifejtette továbbá, hogy az I. rendű terhelt 4. tényállási pontban leírt cselekménye helyesen a Btk. 370. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bb) alpontjára és bc) alpontjára figyelemmel a (3) bekezdés b) pont ba) alpontja szerint minősül.

[8] Mindezekből megállapítható, hogy törvényes minősítés esetén az I. rendű terhelt terhére rótt súlyosabb bűncselekmény büntetési tétele 5 évtől 10 évig terjedő szabadságvesztés. A halmazati büntetési tétel felső határa 22 év 6 hónap, annak középértéke pedig 13 év 9 hónap lenne. Ekként a járásbíróság által kiszabott 6 év szabadságvesztés törvénysértően enyhe büntetés.

[9] Mindezek alapján az ügyész a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, egyben az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta.

[10] A védő a felülvizsgálati indítványt elsődlegesen elkésettnek, másodlagosan alaptalannak tartotta.

[11] Kifejtette, hogy a Be. 652. § (3) bekezdése szerint a felülvizsgálati indítványt a terhelt terhére a jogerős ügydöntő határozat közlésétől számított hat hónapon belül lehet előterjeszteni. A felülvizsgálati indítvány előterjesztésére rendelkezésre álló eljárásjogi határidő számítása szempontjából tehát nem a jogerőnek, hanem az ügydöntő határozat közlésének van relevanciája.

[12] Álláspontja szerint a Be. 455. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú ítélet közlése az előkészítő ülésen jelenlévőkkel az ítélet kihirdetésével, 2019. június 27. napján megtörtént. Így jelen ügyben az ügyészség számára a felülvizsgálati indítvány előterjesztésére nyitva álló hat hónapos határidő 2019. december 27-én járt le. Mivel a főügyészség a felülvizsgálati

indítványát 2020. június 3-án terjesztette elő, az a hat hónapos határidő letelte után érkezett a bíróságra, azaz elkésett.

[13] Mindezek alapján a védő indítványozta, hogy a Kúria az I. rendű terhelt terhére előterjesztett felülvizsgálati indítványt mint elkésettet, a Be. 656. § (2) bekezdés c) pontja alapján utasítsa el.

[14] Továbbá rámutatott a védő az indítványában arra, hogy nincs helye felülvizsgálatnak, ha a terhelt bűnössége nem a jogerős ügydöntő határozatban szereplő, hanem más bűncselekményben állapítható meg, és a törvénysértő minősítés nem eredményezte törvénysértő büntetés kiszabását.

[15] Kifejtette, hogy jelen ügyben az előkészítő ülésen az ügyész 6 év börtönbüntetés kiszabását indítványozta arra az esetre, ha az I. rendű terhelt a bűnösségét a vádirattal egyezően beismeri. Az ügyészség az általa vád tárgyává tett tényállás alapján tette meg mértékes indítványát mérlegelve azt, hogy az I. rendű terhelt beismerése esetén – az adott tényállás mellett – milyen mértékű szabadságvesztés kompenzálja a bűnösség be nem ismerése következtében a bizonyítási eljárás várható elhúzódását.

[16] Az I. rendű terhelt a Be. 500. § (2) bekezdésében írt kioktatás után úgy nyilatkozott, hogy a tárgyaláshoz való jogáról lemond, bűnösségét beismeri. Ezért az elsőfokú bíróság az I. rendű terhelt beismerő nyilatkozatát végzésével elfogadta, majd ítéletet hozott. A bíróság a Be. LXXVI. Fejezete szerinti eljárásban a Be. 565. § (1) bekezdésére és (2) bekezdésére figyelemmel nem szabhat ki hátrányosabb büntetést, mint amilyet a vádirat, illetve az ügyésznek a Be. 502. § (1) bekezdése alapján előterjesztett indítványa tartalmaz.

[17] Rámutatott, hogy az I. rendű terhelt a bűnösség beismerését és a tárgyaláshoz való jogáról történő lemondást annak tudatában tette meg, hogy a vádirati tényállás szerinti cselekmények elkövetése miatt 6 év börtönbüntetés a maximális büntetés, melyet az ügyészség elfogad, és a bíróság kiszabhat vele szemben.

[18] Álláspontja szerint az I. rendű terhelttel szemben jogerősen kiszabott 6 év börtönbüntetés az eltérő minősítés szerint is törvényes keretek között került kiszabásra, az megfelel az esetlegesen súlyosabban minősülő bűncselekményekhez tartozó büntetési tételkeretnek és az azt emelő rendelkezéseknek.

[19] Mindezek alapján csorbulna a tisztességes eljárás Alaptörvényben deklarált joga, ha a bűnösségét a vádirat szerint beismerő, a tárgyalás jogáról lemondó, a vádirati tényállásban leírt cselekményekben bűnösnek kimondott és az esetlegesen eltérő minősítés törvényes keretein belüli büntetésre ítélt I. rendű terhelttel szemben a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont I. fordulat ba) alpontjában meghatározott okból kerülne sor a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére.

[20] A Legfőbb Ügyészség a BF.627/2020/5. számú átiratában a védő észrevételei kapcsán kifejtette, hogy az elsőfokú határozatot 2019. június 27-én hozta meg a bíróság, és 2019. december 4. napján emelkedett jogerőre, amikor a másodfokú bíróság előtt az I. rendű terhelt

és védője visszavonták a fellebbezésüket. A jogerőre emelkedésről az ügyész a másodfokú nyilvános ülésen értesült 2019. december 4-én, vagyis innen számítható a 6 hónapos határidő az I. rendű terhelt terhére bejelentett felülvizsgálati indítvány számára. Ezért a 2020. június 3-án a bíróságra érkezett felülvizsgálati indítvány nem késett el. Egyebekben fenntartotta a korábbi nyilatkozatában foglaltakat.

[21] A Kúria a felülvizsgálati indítványt a Be. 660. § (1) bekezdése szerint tanácsulésen bírálta el.

III.

[22] A főügyészség felülvizsgálati indítványa nem alapos.

[23] A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, a jogerős (a vádról rendelkező) ügydöntő határozattal szembeni jogi – és nem pedig ténybeli – kifogás lehetőségét biztosítja. A Be. 648. § a)-d) pontjában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokból vehető igénybe, a felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető.

[24] A Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontja alapján felülvizsgálatnak van helye, ha a bíróság a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt szabott ki törvénysértő büntetést. Emiatt az ügyész jogosult a jogerős határozat közlésétől számított hat hónapon belül a terhelt terhére felülvizsgálati indítványt előterjeszteni [Be. 651. § (1) bekezdés, Be. 652. § (3) bekezdés].

[25] A Győri Járásbíróság a 2019. június 27-én kihirdetett B.246/2019/12. számú ítéletével az I. rendű terheltet bűnösnek mondta ki 3 rendbeli rablás büntetében [Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont], lopás büntetében [Btk. 370. § (1) bekezdés, (3) bekezdés b) pont bb) alpont és bc) alpont], 4 rendbeli lopás vétségében [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bb) alpont és bc) alpont] és kábítószer birtoklásának vétségében [Btk. 178. § (6) bekezdés]. Védelmi fellebbezés folytán az ügy felterjesztésre került a Győri Törvényszékhez mint másodfokú bírósághoz. Az iratokból kitűnően a 2019. december 4. napján megtartott másodfokú nyilvános ülésen jelen volt az ügyész, az I. rendű terhelt és a védő. A nyilvános ülésen az I. rendű terhelt és a védő visszavonták a fellebbezésüket, ezért a másodfokú bíróság végzésben megállapította, hogy az elsőfokú ítélet 2019. december 4-én jogerőre emelkedett.

[26] A Be. 652. § (3) bekezdése alapján felülvizsgálati indítványt a terhelt terhére a jogerős ügydöntő határozat közlésétől számított hat hónapon belül lehet előterjeszteni.

[27] Figyelemmel arra, hogy az ügydöntő határozat 2019. december 4-én emelkedett jogerőre, a jogerős ügydöntő határozat közlésének időpontja nem lehet ettől korábbi időpont. Téves a védő okfejtése, mely szerint a terhelt terhére történő felülvizsgálati indítvány előterjesztésére rendelkezésre álló eljárásjogi határidő számítása szempontjából nem a jogerőnek, hanem az ügydöntő határozat közlésének van relevanciája (vö. 1/2021. BJE határozat).

[28] A törvényi rendelkezés szerint a jogerős ügydöntő határozat közlésétől kell számítani a hat hónapos határidőt. Rámutat a Kúria, hogy az ügydöntő határozat közlése nem azonos a jogerős ügydöntő határozat közlésével. Az ügyészség csak az ügydöntő határozat jogerőre emelkedését követően lesz abban a helyzetben, hogy tudomást szerezzen arról, hogy a terhelt terhére előterjesztett felülvizsgálati indítványra nyitva álló hat hónapos határidő mikor kezdődik. Ellenkező esetben olyan tényt kellene számonkérni az ügyészségen, amiről nem volt és nem is lehetett tudomása.

[29] Jelen ügyben az ügydöntő határozat a 2019. december 4-én megtartott nyilvános ülésen emelkedett jogerőre, melyet a másodfokú bíróság végzésben állapított meg. A nyilvános ülésen jelen lévő ügyésszel a bíróság szóban közölte az elsőfokú ítélet jogerőre emelkedésének tényét, ezért innen kell számítani a hat hónapos határidőt, ami 2020. június 4-én végződött.

[30] Az iratok alapján megállapítható, hogy a Győr-Moson-Sopron Megyei Főügyészség Bfel.261/2020/1. számú felülvizsgálati indítványa 2020. június 3. napján érkezett a Győri Járásbíróságra.

[31] Ekként a felülvizsgálati indítvány joghatályos.

[32] A felülvizsgálati eljárásban a Be. 659. § (5) bekezdése alapján a Kúria főszabályként a megtámadott határozathoz kötött, azaz csak az indítvánnyal megtámadott részében, és csak az indítványban meghatározott ok alapján bírálja felül.

[33] A Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontja alapján felülvizsgálatnak van helye, amennyiben a bíróság a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt szabott ki törvénysértő büntetést.

[34] A felülvizsgálati indítványban a jogerős ítéletben megállapított tényállás nem támadható [Be. 650. § (2) bekezdés]. Felülvizsgálati eljárásban a Be. 659. § (1) bekezdése alapján a bizonyítékok ismételt és eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye, a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó.

[35] Ez azt jelenti, hogy felülvizsgálatban a tényállás megalapozottsága, a bizonyítékok mikénti mérlegelése nem vitatható. A jogkövetkeztetések – így a bűnösség vagy a jogi minősítés megállapításának – helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével vizsgálható.

[36] Az irányadó tényállás 5. és 8. pontja egyértelműen rögzíti a következőket:

– az I. rendű terhelt 2017. október 2-án 16.35 óra körül egy sétányon a sértettet hátulról átkarolta, majd mindkét füléből az összesen 96.000 forint értékű arany fülbevalókat kitépte és azokkal elfutott. A sértettnek 8 napon belül gyógyuló sérülése keletkezett. A bűncselekmény

elkövetésekor a 80. életévét már betöltött sértett mozgásszervi panaszaira is figyelemmel a bűncselekmény elhárítására korlátozottan képes személy (elsőfokú ítélet 4. oldal utolsó bekezdés).

– Az I. rendű terhelt 2018. október 12-én 08.25 óra körül az egy padon ülő sértetthez lépett, megkérdezte tőle, hogy „mennyi az idő”, majd a sértett nyakában lévő, medálos nyakláncot kitépte a sértett nyakából, és a nyakláncra lévő aranyból készült 40.000 forint értékű kereszttel elfutott. A mozgásszervi betegségben szenvedő, 69 éves sértett nehezen mozog, ezért a bűncselekmény elhárítására idős koránál fogva korlátozottan képes személy (elsőfokú ítélet 5. oldal 3. bekezdés).

[37] A jogerős tényállás – mely a bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadása folytán teljes egészében megegyezik a vádirati tényállással és minősítéssel – rögzíti, hogy a 80. életévét már betöltött és mozgásszervi panaszokkal küzdő sértett (elsőfokú ítélet 5. tényállás), és a 69 éves és szintén mozgásszervi betegségben szenvedő sértett (elsőfokú ítélet 8. tényállás) a bűncselekmény elhárítására idős koránál fogva korlátozottan képes személyek. Ezt a minősítő körülményt azonban a bíróság – mint ahogy az ügyészség is a vádiratban – figyelmen kívül hagyta az I. rendű terhelt terhére rótt bűncselekmények minősítése során.

[38] A Btk. 365. § (1) bekezdésébe ütköző rablás büntette összetett bűncselekmény, egyrészt vagyoni elleni, másrészt személy elleni bűncselekmény. Az elkövető számára idegen dolog jogtalan eltulajdonítása a lopáshoz képest akként történik, hogy a mástól elvétel végett személy elleni erőszakos cselekményt is elkövet, azaz az elvétel módja az, amely a rablást megkülönbözteti a lopástól.

[39] Az irányadó tényállás 5. pontjában szereplő cselekmény tekintetében helytállóan állapította meg bíróság, hogy az I. rendű terhelt megvalósította a rablás bűncselekményét, azonban annak minősítése téves.

[40] A Btk. 365. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és a (3) bekezdés g) pontja szerint minősülő a rablás, ha azt az elkövető a bűncselekmény felismerésére vagy elhárítására idős koránál vagy fogyatékoságánál fogva korlátozottan képes személy sérelmére követi el. A tényállás 5. pontjában a bíróság tényként állapította meg, hogy a sértett ilyen személynek minősül. Ennek ellenére az I. rendű terhelt cselekményét a bíróság nem a (3) bekezdés g) pontja szerint minősítette.

[41] A Btk. 366. § (1) bekezdés c) pontja szerint a kifosztás büntettét követi el, aki idegen dolgot jogtalan eltulajdonítás végett védekezésre képtelen, illetve a bűncselekmény felismerésére, vagy elhárítására idős koránál vagy fogyatékoságánál fogva korlátozottan képes személytől elvesz.

[42] A tényállás 8. pontja tekintetében is tényként állapította meg a bíróság, hogy a sértett a bűncselekmény elhárítására idős koránál fogva korlátozottan képes személy volt. Ezért tévesen minősítette a bíróság az I. rendű terhelt ezen cselekményét kifosztás büntette helyett lopás vétségének.

[43] Ekként az I. rendű terhelt – váddal egyezően megállapított tényállás szerinti – cselekményeit az 5. és 8. tényállási pontok tekintetében a bíróság törvénysértő módon minősítette.

[44] Ezen túlmenően, ami a védő észrevételét illeti az előkészítő ülésen tett terhelti beismerő nyilatkozat kapcsán, a következőkre mutat rá a Kúria.

[45] Az I. rendű terhelt előkészítő ülésen tett beismerő nyilatkozatot, és lemondott a tárgyaláshoz való jogáról, amit a bíróság a Be. 504. § (2) bekezdése alapján elfogadott. A Be. 580. § (2) bekezdés b) pontja szerint, ha a bíróság a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát végzéssel elfogadta, nincs helye fellebbezésnek az ítélet ellen a váddal egyező tényállás és minősítés miatt.

[46] Jelen esetben az ügyész a Be. 652. § (3) bekezdésében foglalt hat hónapos határidőn belül terjesztett elő az I. rendű terhelt terhére felülvizsgálati indítványt a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt.

[47] A vád ténybelisége a bizonyítás alapja. A vádirati tényállás és az azzal egyező ítéleti tényállás 5. és 8. pontja kétségtelenül a Btk. 365. § (1) bekezdésbe ütköző és a (3) bekezdés g) pontja szerint minősülő rablás büntettének, és a Btk. 366. § (1) bekezdés c) pontja szerint minősülő kifosztás büntettének felel meg.

[48] Így az ítéleti minősítés – független a vád szerinti minősítéstől, ami nem köti a bíróságot – az 5. és 8. tényállási pontok tekintetében törvénysértő.

[49] Az I. rendű terhelt beismerése a vádra, a vád ténybeliségére vonatkozó. Eszerint a terhére rótt bűncselekményeket a vádirati tényállásban leírt módon követte el. Ha pedig a vádirati tényállás – vád szerinti – minősítése törvénysértő (mint jelen ügyben), az nem teremt, nem teremthet alapot a beismerésre, illetve az ilyen beismerés nem teszi törvényessé a minősítést. Törvény ellenében nem lehet beismerni. Ezért a terhes felülvizsgálati indítvány folytán nincs akadálya annak, hogy a terhelt bűnösséget beismerő nyilatkozatának elfogadását követően az előkészítő ülésen hozott ítéletnek a jogerejét – a váddal egyező, azonban törvénysértő minősítés miatt – a Kúria a felülvizsgálati eljárásban felbontsa.

[50] Ugyanakkor a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontja alapján felülvizsgálatnak akkor van helye, amennyiben a bíróság a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt törvénysértő büntetést szabott ki.

[51] A törvénysértő minősítés tehát nem önmagában felülvizsgálati ok, hanem abban az esetben, ha a törvénysértő minősítéshez törvénysértő büntetéskiszabás is kapcsolódik.

[52] Jelen ügyben viszont erről nincs szó.

[53] A halmazati büntetést a Btk. 81. § (2) bekezdés szerint a bűnhalmazatban lévő bűncselekményekre megállapított büntetési nemek, illetve büntetési tételek közül a legsúlyosabbnak az alapulvételével kell kiszabni. Az I. rendű terhelt által elkövetett bűncselekmények közül a Btk. 365. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés g) pontja szerint minősülő rablás büntettének a büntetési tétele a legsúlyosabb, 5-10 évig terjedő szabadságvesztés. Így az I. rendű terhelttel szemben kiszabott 6 év szabadságvesztés büntetés nem tekinthető törvénysértő büntetésnek.

A bíróság mérlegelési jogkörébe tartozik, hogy adott esetben mit tekint enyhítő vagy súlyosító körülménynek, s azt miként értékeli. Anyagi jogi felülvizsgálat tárgyát a büntetéskiszabási tényezők értékelése sem képezi, így felülvizsgálatban az nem támadható, illetve az sem vizsgálható, hogy a bíróság miként vette figyelembe a büntetéskiszabás során irányadó szempontokat.

IV.

[54] Ekként a Kúria – miután nem észlelt olyan eljárási szabálysértést, amelynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles – a felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt, és a Be. 662. § (1) bekezdés alapján a megtámadott határozatot hatályában fenntartotta.

[55] A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 6. § (4) bekezdése, felülvizsgálatát pedig a Be. 650. § (1) bekezdés b) pontja kizárja.

[56] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul. A Be. 652. § (7) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy felülvizsgálati indítvány ugyanazon tartalommal csak egyszer nyújtható be. Az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetve az azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja [Be. 656. § (4) bekezdés].

Budapest, 2021. március 17.

Dr. Márki Zoltán s.k. a tanács elnöke, Dr. Varga Eszter s.k. előadó bíró, Dr. Bartkó Levente s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő

BÉ